

Luxembourg, 18 oktober 2002

PRESSEMELDING 08/02

Dom i sak E-7/01

Hegelstad Eiendomsselskap Arvid B. Hegelstad med flere v Hydro Texaco AS

Bensinstasjonsavtaler i henhold til konkurransereglene i EØS-avtalen

I en dom (rådgivende uttalelse) avsagt idag, har EFTA-domstolen svart på spørsmålet om og under hvilke omstendigheter en langsiktig avtale inngått mellom en leverandør av motordrivstoff og smøreprodukter og en bensinstasjonsforhandler er uforenlig med EØS-avtalens konkurranseregler.

I 1992 inngikk partene i saken for Gulating lagmannsrett en "Samarbeidsavtale" om levering av motordrivstoff og smøreprodukter, som forpliktet bensinstasjonsforhandleren til å kjøpe motordrivstoff og smøreprodukter eksklusivt fra leverandøren. Avtalen skal løpe i 10 år og automatisk fornyes for 5 år så fremt leverandøren ikke sier opp avtalen. Bensinstasjonsforhandleren kan ikke si opp avtalen og er derved bundet til en 15 års periode. Gulating lagmannsrett har bedt om veiledning fra EFTA-domstolen med hensyn til hvorvidt denne typen avtaler om eksklusiv kjøpsplikt er gyldig etter EØS-avtalens konkurranseregler.

De to hovedspørsmålene som ble besvart av EFTA-domstolen gjaldt hvorvidt avtalen var forbudt etter artikkel 53(1) EØS og hvorvidt den kommer inn under dagjeldende gruppeunntaket for avtaler om eksklusiv kjøpsplikt.

Gruppeunntaket for avtaler om eksklusiv kjøpsplikt inneholder særlige bestemmelser for bensinstasjonsavtaler. Siden unntaket imidlertid bare gjelder avtaler med varighet på inntil ti år, kom EFTA-domstolen til at avtaler av denne typen ikke omfattes av gruppeunntaket.

Med hensyn til anvendelsen av forbudet i artikkel 53(1) EØS, besluttet domstolen at forbudet ikke får anvendelse på en avtale om eksklusiv kjøpsplikt inngått mellom en leverandør av motordrivstoff og smøreprodukter og en bensinstasjonsforhandler for en bestemt periode på 15 år, dersom denne typen avtale bare i ubetydelig grad bidrar til den samlede avstegningen av markedet som oppstår som følge av det totale antallet avtaler på markedet.

Med hensyn til de rettsvirkningene av en overtredelse av artikkel 53(1) EØS, uttalte domstolen at bare for de delene av avtalen som berøres av forbudet i artikkel 53(1) er ugyldige etter artikkel 53(2) EØS. Det er den nasjonale domstolens oppgave å avgjøre, i overensstemmelse med relevant nasjonal rett, hvorvidt ugyldigheten får betydning for andre deler av avtalen.

Dommen finnes i fulltekst på Internett: www.efta.int.

EFTA-domstolen er sammensatt av dommerne Thór Vilhjálmsson (president), Carl Baudenbacher og Per Tresselt.

Denne pressemeldingen er ikke et offisielt dokument. Det gjøres oppmerksom på at domstolen ikke kan kommentere saken.